

Geachte Gouverneur en leden van de Regentenraad,
Geachte Voorzitter van het FSMA,
Geachte Mijnheer de Minister,

Ik kom hier terug op de heel recente briefwisseling tussen mezelf enerzijds en het bestuur van de NBB (de vennootschap waarin ik aandeelhouder ben), de toezichthouder op deze beursgenoteerde vennootschap en de voor deze beide instellingen bevoegde Minister anderzijds.

Sedert eind 1998 ben ik aandeelhouder van onze Nationale Bank van België nv en ik heb mij, ook als professioneel, meer dan terdege geïnformeerd vooraleer deze beleggingsbeslissing te nemen. Ik heb mij hierbij, zoals elke andere belegger, moeten baseren op de financiële informatie welke de vennootschap ter beschikking stelt en welke zowel door de externe revisor (zonder enig voorbehoud noch opmerking) als door de toezichthouder tot op de dag van vandaag wordt goedgekeurd. Daarnaast is het zo dat onze monetaire geschiedenis uitgebreid en in detail staat beschreven, en door mezelf goed gekend is.

Ik herneem hier mijn conclusies omtrent het eigen vermogen van de NBB, inmiddels sterk geëvolueerd en zoals dit per 31/12/2015 uit het jaarverslag en van de balans af te leiden is. We hanteren hiertoe, en ik wens dit te benadrukken, de criteria voor eigen vermogen zoals deze door elke Nationale Centrale Bank en de ECB zelf worden aanvaard en gebruikt in hun eigen communicatie aangaande hun eigen vermogen, en zoals deze opgenomen staan in de Richtsnoeren van de ECB:

1. Balanspost 13: Kapitaal, reservefonds en beschikbare reserve:	5.216.685.000,00 euro
2. Balanspost 12: Herwaarderingsrekeningen:	7.441.017.000,00 euro
3. Balanspost 10.3: Onbeschikbare reserverekening:	298.900.000,00 euro
4. Balanspost 14: Winst van het boekjaar:	550.196.000,00 euro
5. TOTAAL:	13.506.798.000,00 euro

Dit totale eigen vermogen komt overeen met een bedrag van **33.767,00 euro per aandeel** NBB, en is te vergelijken met een beurskoers van nauwelijks 2.800,00 euro vandaag!

Zowel het bestuur van de vennootschap als de toezichthouder zullen hier verschillende redenen kunnen aanhalen om deze enorme afwijking op één of andere manier "te verantwoorden". Eerdere gouverneurs stelden bijvoorbeeld op de algemene vergadering van aandeelhouders dat het effect in mijn bezit "eigenlijk" geen aandeel betreft doch wel een soort geïndexeerde obligatie! Over een totale miskenning van de verbonden (eigendoms)rechten en een kwaliteitsvolle informatieverstrekking gesproken!

Ik voor mezelf weerhoud echter drie redenen, de enige echt relevante:

1. **De bedrieglijke financiële communicatie vanwege het bestuur:**

- Waarbij we moeten opmerken dat de huidige aangeklaagde feiten echt niet op zich staan, deze (zelf toezichthoudende) vennootschap in haar bestaan en bij herhaling vervalste en bedrieglijke balansen heeft gepubliceerd. Diverse voorbeelden hiervan zijn eveneens in onze monetaire geschiedenis beschreven (bijvoorbeeld het conflict Sap versus Van Zeeland, gekend als "het schandaal van de NBB", door professor K. Van Nieuwenhuysse);
- Bedrieglijk, omdat (o.a.):

- ❖ Men de goudvoorraad, een eigen activum, in de jaarrekening blijft omschrijven als “de officiële goudreserve van de Belgische Staat” (pagina 58 o.a.);
  - ❖ De onbeschikbare reserverekening op de balans als een schuld van de vennootschap tot uiting wordt gebracht;
  - ❖ De volledige jaarwinst als eigen vermogen wordt getoond, dit terwijl de Regentenraad (over 2015) een bedrag van 220,9 miljoen euro (of een 40 %) gewoon aan de Belgische Staat heeft overgemaakt (gebruik makend van de vrijheid die de Wetgever haar sedert 2009 heeft verstrekt via het Artikel 32 van de Organieke Wet);
  - ❖ De heel belangrijke impact van het Artikel 55 van de Statuten op geen enkel manier op de balans wordt getoond: de ongerealiseerde meerwaarden op de volledige goudvoorraad worden zonder enig onderscheid in het eigen vermogen opgenomen, dit terwijl een hoeveelheid van 9 ton “beschikbaar wordt gehouden” voor verkopen aan de Koninklijke Munt. Het Artikel 55 bepaalt dat de verbonden meerwaarde, op balansdatum een 280 miljoen euro, met zekerheid NOOIT eigen vermogen zal worden van de vennootschap;
2. **De jarenlange continue ingrepen in de prijsvorming op de markt zelf**; op strafbare wijze uitgevoerd, door mezelf aangeklaagd en voorwerp van een gerechtelijk onderzoek. Op dit moment blijft dit onderdeel zonder verdere opmerkingen van mijn kant, al zijn er omtrent de houding van zowel de toezichthouder, de markthouder als het gerecht zelf diverse opmerkelijke feiten aan te halen,
3. **De diverse ongeoorloofde ingrepen door de Wetgever**:
- In 1989, door de invoering van het Artikel 20bis in de Organieke Wet;
  - Eind de jaren 1990, waarbij voor meerdere miljarden euro’s gerealiseerde goudmeerwaarden (eigen vermogen van de vennootschap dus) zonder passende vergoeding aan de Belgische Staat werden overgedragen. Deze overdrachten maken feitelijke onteigeningen uit;
  - Door de invoering van het Artikel 55 van de Statuten;
  - Door de invoering van het Artikel 32 van de Organieke Wet: welke de Regentenraad zou moeten toelaten de Belgische Staat te vergoeden voor de zogenaamde “seigneurie”. In alle onafhankelijkheid (eigen aan een centrale bank) en rekening gehouden met het belang van de vennootschap en (onrechtstreeks dus ook van) haar aandeelhouders (wat elke bestuurder van elke vennootschap altijd moet doen).

De verklaringen vanwege het bestuur van de NBB, zowel op de laatste algemene vergadering als gesteld in de conclusies in de lopende rechtszaak, maar zeker ook de simpele vergelijking met de werking en gehanteerde principes en waarden door de centrale banken van de ons omringende landen (net zoals de NBB leden van het ESCB) en de eigen statuten van de vennootschap, laten **GEEN ENKELE** ruimte voor twijfel omtrent de uiteindelijke eigendomsrechten over het vermogen van de Nationale Bank van België.

De markt wordt echter fout, bedrieglijk en niet consequent geïnformeerd omtrent deze vermogensrechten! Dit gegeven, samen met de flagrante strafbare marketingrepen maken dat aandeelhouders hun aandelen slechts kunnen verkopen tegen koersen die niets te maken hebben met hun reële waarde. De gekozen tactische houding vanwege het bestuur komt neer op struisvogelpolitiek en zal dit probleem echt niet oplossen, zal integendeel de uiteindelijke factuur en de reputatieschade enkel maar hoger maken. Elke aandeelhouder die verkoopt op basis van deze bedrieglijke en misleidende communicatie, en hierdoor tienduizenden euro’s per aandeel mislopen

heeft, zal aangesproken worden zich te groeperen om deze enorme schade te verhalen. Ook deze onvermijdbare factuur groeit, dagelijks.

Na eerdere vonnissen heb ik mijn duidelijke vragen en voorstellen aan de Regentenraad gericht, bleven deze echter zonder passend gevolg en werd mij enkel de weg van een gerechtelijke procedure gelaten om mijn recht te halen. Wat ik zonder twijfelen heb gedaan, en met veel blijvend vertrouwen in zowel het gerecht als in het gelijk en de succesvolle afloop van mijn zaak zal blijven doen. Zonder spoedig gevolg start ik in ieder geval het initiatief om, naast de lopende procedure, twee verschillende nieuwe groepsacties te starten:

- de aandeelhouders verzamelen die aandelen NBB hebben verkocht op basis van de tot op vandaag ongewijzigde financiële communicatie omtrent de goudmeerwaarden,
- het bestuur van de NBB aanklagen, dit omdat zij in belangrijke mate en op flagrante wijze tekort schieten in één van hun belangrijkste opdrachten: het verdedigen van de belangen van de vennootschap en haar aandeelhouders.

Een nadere consultatie van mijn webpagina www.activismenbb.be maakt in dit verband één en ander duidelijk.

Daarnaast lijken andere stappen in dat geval onvermijdelijk te zijn geworden.

“Geen debat willen voeren” is hier echt geen optie, en mij als aandeelhouder laten denken “een gepaste behandeling te hebben gegeven aan mijn vragen” is totaal misplaatst. Mijn uitdrukkelijke vragen om volgende dringende acties zijn dus:

1. het volledige herstel van mijn evidente eigendomsrechten als aandeelhouder van de NBB (in de eerste plaats doch niet uitsluitend door de Wetgever op te lossen);
2. een regeling uitwerken waarbij een compensatie wordt verzekerd voor het sedert 1989 onteigende vermogen van de vennootschap;
3. een consequente financiële communicatie brengen, welke op transparante wijze een waarheidsgetrouw beeld geeft over het vermogen van de vennootschap en hoe de uiteindelijke eigendomsrechten daarbij liggen.

Benadrukt, omdat elk van de drie partijen hier heel snel zijn deel van de

verantwoordelijkheid kan nemen welke de diverse Wetgevers hen hebben toegekend;

4. indien voorgaande moeilijk te realiseren valt, dit omdat men vreest dat er zich verschillende enorme financiële facturen zouden presenteren (voor de Belgische Staat vooral) lijkt het mij nog altijd beter te zijn WEL te kiezen voor een debat. Onderling gerealiseerde oplossingen, op constructieve wijze en in alle discretie tot stand gekomen, zullen altijd beter zijn dan deze bekomen via een rechtbank. Ondanks de jarenlange gekregen behandeling vanwege het bestuur en de toezichthouder meen ik nog altijd als constructief ingestelde partij rond de tafel te kunnen zitten.

Mijn eigen schade, privé en professioneel, is over de afgelopen jaren enorm toegenomen. Alles is eindig, dus zeker ook geduld. In afwachting dus van uw dringend gevolg, vriendelijke groeten

Jaak Van Der Gucht